

Kære dagbog

I dag er det den 19. april 2020. Skolerne er så småt begyndt at åbne igen for de mindre klasser. Mine søskende starter i skole i morgen, men jeg må vente. Om lidt under en måned får jeg at vide om jeg snart må starte i skole igen. Det håber jeg meget på. Jeg har været hjemme fra skole i over en måned, og kommer nok til det i en måned mere. Jeg savner skolen og mine venner. Jeg føler, at jeg er gået glip af meget undervisning i løbet af denne periode. Selvom skolerne gør hvad de kan for at undervise, er det bare ikke det samme som at være samlet på skolen.

En af grundene til at jeg rigtig gerne vil i skole igen er, at jeg er begyndt at kede mig og jeg vil gerne se nogle andre mennesker end min familie. Jeg har gået nogle ture om aften med en ven, men ellers har jeg ikke set andre end min familie. Det har været meget anderledes fra min hverdag uden for denne Corona periode.

Min familie og jeg får tiden til at gå, men jeg ville ønske at alt snart bliver normalt igen.

Jeg frygter denne periode. Jeg er ikke selv bange for at få denne virus, men jeg er bange på mine bedsteforældres vegne. Jeg er bange for at miste dem til Corona virussen. Derfor bekymrer det mig også lidt at Danmark lige så stille skal åbnes igen, men så længe at folk tænker over det og gør hvad de kan for ikke at sprede smitten videre, skal det nok gå.

Jeg ser frem til en normal hverdag hvor mine venner og jeg kan være sammen igen og en hverdag hvor jeg ikke skal bekymre mig om menneskene omkring mig.